

før. Der var tidligere, naar det gjaldt Andetræk og Jagt paa Svømmefugle i Træk, intet Forbud mod Natjagt; og det var et kedeligt Hul i Lovgivningen. Naar en Mand blev mødt med Gevær f. Eks. mellem 12 og 1 om Natten, kunde han altid, selv om Bøssepipen var varm, svare: Jeg er ude paa Andetræk. Det var en stor Svaghed ved Kontrollen, der nu søges fjernet. Og hvis man ikke havde lagt den Time paa Aften og Morgen, tror jeg ikke, det kunde have været gennemført at faa Forbud mod Natjagt paa trækkende Svømmefugle. Det kan gerne være — skønt jeg er tilbøjelig ligesom det ærede 12te Medlem for 6te Kreds til at tro, at der er noget overdrevent deri —, at det kan komme til at gaa ud over Haren, at man har lagt denne Time paa. Men værre end nu kan det dog ikke blive, da man kan skyde Haren hele Natten. Ogsaa jeg ønsker Haren fredet. Det er en af de Dyrearter, der staar for Tur, hvis vi ikke skrider ind. Og Haren er jo et af de Dyr, som man egentlig holder allermest af ude i den danske Natur, naar man ser disse lange Øren, der stikker op, eller ser Killingerne hoppe omkring om Foraaret. Men denne Dyreart er maaske ogsaa den, der opnaar den største Beskyttelse ved de foreslaaede Fredningsbestemmelser. Fredningstiden forlænges ganske vist kun med 4 Dage, og det er jo ikke saa meget, men man indskrænker navnlig det store Tal af tilfældige og daarlige Jægere, der gaar og plaffer Bøssen af baade i Tide og Utide, hvilket foranlediger, at Haren, om den ikke bliver dræbt paa Stedet, saa dog bliver ramt og lider Skade, der senere kan medføre Døden.

Det ærede 16de tingvalgte Medlem (Døcker) henstillede til mig, at der maatte blive foretaget en Undersøgelse, naar der kom Andragende om at maatte udøve Natjagt paa Sturvildt. Jeg skal dertil sige, at selvfølgelig er det Ministeriets Pligt at foretage Undersøgelse, hvor en saadan kan foretages, men i al Almindelighed maa Forholdet være det, at Ministeriet maa stole paa Kommunalbestyrelsens Indstilling. Jeg ser ikke, at det kan blive anderledes, selv om Ministeriet naturligvis maa forbeholde sig Adgang til i saadanne Tilfælde, hvor der skønnes at være Grund dertil, at foretage en selvstændig Undersøgelse og tillige en selvstændig Bedømmelse af den Skade, der ligger for. Men da Kronhinden og Daa-hinden med deres Kalve er fredet i den egentlige Sommertid, har Spørgsmaalet

ikke Interesse for dette Vildts Vedkommende undtagen om Vinteren for Vintersæden. Denne Bestemmelse vil derfor faa en ret begrænset Betydning.

I øvrigt maa jeg udtale min absolutte Enighed med det ærede Medlem, naar han pegede paa Nødvendigheden af hurtig Fremme af denne Lov af Hensyn til, at Andejagten gaar ind den 16. Juli. Dette Forhold har jeg ogsaa været opmærksom paa, og jeg kan meddele, at man i Ministeriet har udarbejdet Protokoller og Jagttegn, der kan udsendes den Dag, Lovforslaget stadfæstes. Det maa jo kunne ske hurtigst muligt, hvis man skal faa Orden i Sagerne, inden Jagtsæsonen begynder.

Jeg er i alt væsentligt fuldstændig enig med det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) i de Betragtninger, han gjorde gældende, og navnlig i det ærede Medlems Hovedsynspunkt for hele dette Lovarbejdes Formaal. Jeg beklager kun, at jeg ikke kan dele hans Opfattelse med Hensyn til den Betaling, der skal gives for Jagttegnet. Det kan saamænd gerne være, at man lige saa godt kunde tage et andet Tal; men det forekommer mig dog at være rigtigt, at der skal være gratis Adgang for Grundejeren, som har købt Jorden for sin egen Kapital, til at udøve Jagtretten, naar han ikke gaar udenfor sin egen Grund, dog saaledes, at han betaler de med Jagttegnets Udstedelse forbundne Omkostninger. Naar det ærede Medlem henstiller til mig at benytte Fredningsretten paa en nærmere angiven Maade, skal jeg gerne tage det op til Overvejelse. Jeg er villig til, saa snart der af det ærede Medlem eller andre paa dette Omraade kyndige og interesserede Mænd fremsættes Henstillinger, at tage dem op til Overvejelse. Bestemmelsen er jo netop indsat for at man kan skride ind, naar det tiltrænges.

Det ærede 8de tingvalgte Medlem (Birch) omtalte et bestemt Tilfælde af Krybskytteri og den Maade, Politimyndigheden havde behandlet det paa. Jeg skal henlede min Kollega Justitsministerens Opmærksomhed paa det ærede Medlems Udtalelser, idet jeg dog finder Anledning til at sige, at det er min Opfattelse, at Politimyndighederne i al Almindelighed behandler Overtrædelser af Jagtloven med baade Alvor og Strenghed og i fuldt fornøden Grad tager Hensyn til, at det her drejer sig om Overtrædelser, der er af særlig ondartet Karakter. Jeg kan godt belægge min Opfattelse med Eksempler. Men naturligvis kan Behandlingen være